

մէջ է, իւր յառաջողէմ քայլերէն կը ուս-
սուի դեռ շատ մը հիւանդութեանց անծա-
նօթ հակազգացներու գիտներն, որով մանուկ
բժշկութիւնը պիտի մաքառի անտեսանելի
զազանաց ողբալի մլնասուց գէմ:

ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ

... ❧ ...

ԱՅԼԵՒԱՅԼՔ

... ❧ ...

ՏՐՏՈՒՆՁՔ ԶՇՄԱՐՏՈՒԹԵԱՆ

Օր մը մէկտեղ չորս բնկեր
խօսակցեցան, Հուր, Զուր, Օղ,
Ճըշմարտութիւնն ալ չորրորդ.
Անիմ տոհմի դաւերներ:
Ձեզ հետ, ընկերք իմ սիրուն,
կը փափաքիմ շատ անգամ
Գալ տեսակցիլ միաբան,
Վերջինն բտաւ միաններուն.
Բայց արդեօք ձեր կըրնամ հս,
Քանի չեմ թուած հեռացած՝
Խընդրեմ ըսէք՝ անկասկած
Միշտ ապահով գրանել գէնդ:
Հուրն ըսաւ. Զարկ երկաթով
Գալիստադի մը կըրտին,
Լոյս կայծերով զուարթագին
Մէջտեղ կ'ելլեմ հս շուտով:
Զուրն ըսաւ. Ուր կան պըրտուր՝
Փորէ՛ հոն քիչ մը գետին,
Միհնել հասնիտ արմատին.
Հոն կ'անցընեմ քո պատուը:
Օղն ըսաւ. Ո՛ր ծառին վրայ
Որ ծածանին տերեւներ,
Հոն ինծի տուն հմ շիներ,
Հոն իմ կեանքս կ'երեւայ:

Դարձան երեքն ալ մէկէն
Ճըշմարտութեան հարցուցին,
Թէ արդեօք ձեր կըրնային
Հանդիպիլ մէկ մ'ալ իրեն:

Աւազ, ընկերք, . . . տըխրազին
Սըրտէն հանեց զանց հառաչ

Ճըշմարտութիւնն նախ առաջ . . .
Վայ վայի վրայ կը դիզուին . . .
Ո՛հ, ա՛յ չըմաց տեղ կամ բոյն . . .
Փախչին ամենքն ալ ինծմէն,
Ամենքն ալ զիս հալածին . . .
Զունիմ ո՛չ հոս ո՛չ հոն տուն:

Օր մ'ալ գնացի գիտնոց քով,
Որ կը կարծուին խեղացի.
Զարկի զըններն, յուսացի
Մէկն ինձ գրանել ջատագով:

Բացին նախ, զիս ներս առին . . .
Բայց երբ իրենց կարկատուն
Շատ մ'հըպարտ տուտ խօսքերուն՝
Տեսան որ դէմ կը խօսիմ,
Զիս բընեցին կապեցին,
Լեզուս կըտրել սպառնացան՝
Թէ որ մէկ մ'ալ հանեմ ձայն .
Դեռ գոհ չեղաւ սըրտերին . . .

Պայծառ սիպտակ երեսիս
Սեփ սեւ թանաք քսեցին,
Լոյս աշերուս՝ քող մըթին
Իջաւ, գրեթէ կուրցուց զիս:
Գրեցերու կոյտ մ'անհամար
Վըրտա տեղաց կարկտի պէս,
Այնքան՝ որ ուշքս գըլխէս
Գնաց . . . մարեցայ . . . ընկայ վար:

Բայց դեռ չանցաւ զայրոյթին.
Ճանկըտելով իմ երես,
Քաշըըտելով մազերէս՝
Դըռներէն դուրս ձըգեցին . . .
Ճըշմարտութիւնն այսպէս դեռ
Պիտի պաշտէր շատ ու շատ
Յաւ, հալածանք ու գանդատ,
Գըլխէն անցած բիւր վըլտեր,
Երբ դուռ մ'յանկարծ բացուեցաւ,
Քրննազատ մ'հոն ներս մըտաւ . . .
Հազիւ թէ զինքը տեսաւ՝
Թաւա նա . . . փախաւ . . . հեռացաւ:

ԲԱՆԱՅԻՐ

